

1920-12-15

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 7 2 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10037>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Ετήσια Σελ. 12 Ετήσια Σελ. 15
Εξαμήνιος Σελ. 6 Εξαμήνιος Σελ. 8
Τιμή έκαστου φύλλου γραβάτα 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (16) ΔΡΙΘ. 87 (722).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῆ 15ῃ Δεκεμβρίου 1920.

ΕΙΡΗΝΗΝ ἢ ΠΟΛΕΜΟΝ ΟΥΧΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΝ

Πιστεύομεν ὅτι τὸ μάλιστα κατεπιείγον πρὸς λύσιν πρόβλημα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου θὰ εἶναι τὸ Μικρασιατικόν, ὡς περὶ τὴν κυβερνήσιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἶχε καταστήσει εἰς ἀδιέξοδον καὶ βεβαιώσῃ εἰς οικονομικὴν ἐξάντησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν κώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τὴν συνθήκην τῶν Σεβρών ὑπέγραψαν ἱκανοὶ καὶ Συμμάχων, ὡς εἶχε αὐτὴ, διότι μάλιστα ἐπίστευσαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἀνικητὸς καὶ ἐπιβλήθῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, καὶ οὕτω μετὰ συγκαλυμμένης χάρας θὰ ἐβλεπον τὴν Τουρκίαν κυρτὰν τῆς καταστάσεως τῆς δ' Ἑλλάδα περιοριζομένην μόνον μέχρι τοῦ Δεδεαγιάζ.

Ἐντύχως, χάρις εἰς τὴν πατριωτικὴν σύνεσιν καὶ πρόνοιαν τοῦ Β. Κωνσταντίνου, ἡ Ἑλλὰς διέφυγε τὰς ἀνεπινοήτους καταστροφὰς ἀπὸ πρῶτον εἰς τὸν τρομερὸν πόλεμον ἐξόδου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπὶ διατήρησιν ἀκαμάτας τὰς τε οικονομικὰς καὶ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ αἱ ἀνεπέθη εἰς αὐτὴν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης, ὡς Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐσάρωσε τὰς γαυρώσας ὁρδὰς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ τοῦ Ταγιάρ ἐν Ἰρᾷ.

Τότε αἱ καλοθελήτριαι τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις ἐπέβαλον παραδόξους περιορισμοὺς εἰς τὰς κινήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁποῦσαι φραγμοὺς κατὰ τῆς νικηφόρου πορείας αὐτοῦ, ἄλλως ἀπὸ τοῦ π. θέρου ἦδη αἱ Κεμαλικαὶ ὁρδᾶι θὰ διεκλύοντο καὶ θὰ ἐξερραίνοντο καὶ ὁ Κεμάλ κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ εἶχε τὴν τύχην τοῦ Ταγιάρ.

Ἀπὸ πολλοῦ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ κατεῖχε τὴν ἐπικρατοῦσάν καὶ στρατηγικωτάτην θέσιν τοῦ Ἀφίον—Καραϊσάρ καὶ τὴν Κεμαλικὴν πρωτεύουσάν Ἀγκυρὰν καὶ ἡ συνθήκη τῶν Σεβρών θὰ εἶχε ἐφαρμοσθῆ καὶ ἡ Ἀνατολὴ θὰ εἶχε εἰρηνεύσῃ ἐν ἀγαθῷ καὶ τῆς Τουρκίας αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐπανεβλῶν εἰς τὸν ὄρανον αὐτοῦ εἶχε ν' ἀντιμεπολοῖ τὸ Μικρασιατικὸν τοῦτο πρόβλημα τὸ ὁποῖον θὰ δεσφῆ, φαίνεται, νὰ λύσῃ διὰ τῆς σπᾶνθης ὡς ὁ Μ. Ἀλέξανδρος εἰς τὸς αὐτοὺς τόπους ἔκομος τὸν ἄλιτον Γόρδιον δεσμόν.

Ὡς ἐντολοδόχος τῶν Δυνάμεων ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἅμα τῇ λήξει τῆς τεταγμένης προσομιλίας, θὰ προσκαλέσῃ τὴν Υ. Πύλιν ἵνα ἐπικυρώσῃ τὴν συνθήκην τῶν Σεβρών καὶ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ νὰ καταθέσῃ τὰ ὄπλα, καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως θὰ ἀξιώσῃ παρὰ τῶν Συμμάχων ἵνα ἐξῆ ἐλευθέρως τὰς χεῖρας πρὸς πόλεμον ἀποτελεσματικὸν κατὰ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ καὶ κατὰ τῆς ἐπισήμου Τουρκίας, ἐν ἀνάγκῃ.

Διαταγμὸν δὲν χωροῦσιν ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Μικρασιατικῷ ζήτηματι, καὶ φωρῶνται ἀπλοῖκοι ἢ ἀδαεῖς ὅπως τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεῶν καὶ συμπεφορῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ δοῦν καλῆ τῇ πίστει, ἐνδύσαν ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐσθμαί-

νε καὶ τὴν παραίτησιν τῆς Ἑλλάδος τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς ὡς πρὸς τὸν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλληνισμόν, πολὺ ἀρκεῖς δὲ καὶ ἀπλοῖκοι φωρῶνται οἱ Ἕλληνες Συμμάχοι καὶ Κωνσταντινοπολίται τρασσομένοι καὶ φοβούμενοι τοιαύτην περιπτώσιν.

Ἐντύχως ἡ Ἑλλὰς εἶναι πανταχόθεν ἀσφαλῆς σήμερον κατὰ τὰ ὄρια αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ δύναται νὰ διαθέσῃ ἀπεριόριστος πᾶσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς κατὰ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ καὶ κατὰ τῆς ἐπισήμου Τουρκίας, ἐν ἀνάγκῃ, μετὰ πάσης βεβαιότητος περὶ τῆς νίκης. Πρόκειται ἤδη περὶ προστασίας καὶ ἀσφαλείας ἑκατομμυρίων ὄλων Ἑλλήνων ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ οὐχὶ περὶ πολέμου φοβεροῦ πρὸς ἐξυπηρετήσιν ξένων συμφερόντων καὶ ξένης πολιτικῆς, καὶ πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοῦ νικηφόρου βασιλέως καὶ κυβερνήσεως καὶ τὸ ἔθνος ὄλον θὰ ἐπιδοθῶν εἰς αὐτὸν μὲθ' ὄλων τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄς καλέσῃ λοιπόν, ἡ Ἑλλὰς τὴν Υ. Πύλιν ἵνα ἐπικυρώσῃ τὴν συνθήκην τῶν Σεβρών καὶ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ νὰ καταθέσῃ τὰ ὄπλα καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἄς τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁ νικητὴς τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων Στρατηλάτης Βασιλεὺς καὶ ἔσω βέβαιος ὅτι θὰ σῶσῃ ὅσους τὸν τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς. Τότε εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐπανιδώσῃ τὴν κερωνώδη ὁρμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πεδιάδι καὶ κοιλάδι καὶ τὰ ὄρη τῆς Μ. Ἀσίας διώκοντα καὶ σαφόντα τὰς Κεμαλικὰς ὁρδὰς καὶ μετὰ νὰ τὸ πολὺ μῆνα ἐπιβάλλοντα τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ.

ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΤΩΡΑ

Ὁ τηλεγραφοῦς ἠγγεῖλεν ὅτι ἡ Γαλλία ἀποσφύρι τὴν ἐντολὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀποδίδουσα τὴν χώραν ταύτην εἰς τὴν Τουρκίαν μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ Κεμάλ καὶ τῆς Υ. Πύλης.

Ἡ ἀποχώρησις αὐτῆς τῆς Γαλλίας ἀπὸ τῆς Κιλικίας οὐδόλους ὠφέλει τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ οὐδὲ ζήμιον τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Μέχρι τοῦδε ἡ παρουσία τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Γάλλων ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ, ἀποτελοῦσι μέγα πρόδοκον κατὰ τῆς εἰρηνεύσεως ἐν αὐτῇ καὶ παρέτεινε καὶ παρατείνει τὴν ἐμπολέμω καὶ ἐμ- ἐκρηκτικὸν κατάστασιν, ἐπὶ μολίσι τῆς ἡμετέρας πάντων Μικρασιατικῶν λαῶν.

...ΓΙΑΤ' ἨΛΘΕ...

Ἀπαγγελλέν ὅτι τοῦ κ. Σ. Σ. Μαρξίδου εἰς τὴν ἐν τῇ «Ὀμίλῳ Νέων» ἐορτῇ Κυριακῇ 6)19 Δεκεμβρίου 1920, ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Πανελληνίων **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β'**

Γιατὶ σὲ κάθε μιὰ ψυχὴ ζωντανέψαν καὶ πάλι θρόνοι κ' ἐλπίδες κ' ὄνειρα μιᾶς ἐποχῆς παλιᾶς; Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα ἐλευθέρη σηκώνει τὸ κεφάλι κ' ὀρθοῦνται περήφραν; Γιατ' ἦλθε ὁ Βασιλεὺς.

Γιατὶ σὲ κάθε μιὰ γωνιά τοῦ ζῆ καὶ μιὰ ψυχὴ Ἑλληνικὴ, ἐπαύσανε τὰ κλάματα κ' ὁ θρήνος καὶ μιὰ χαρὰ θρονιάσθηκε πινώργια ἐξοικτικὴ καὶ λάμπουνε τὰ πρόσωπα; Γιατ' ἦλθε ὁ Κωνσταντίνος.

Γιατὶ οἱ παλιοὶ πολεμιστὰι ποῦ ἐπάνω τους ἐστήθη σὲ δοξασιεῖς ἐποχῆς γερφύρι ἐλευθερίας τύργοι ἀσπιδένιοι φροδύθησαν προτείνοντας τὰ στήθη στῆ σφαίρα καθ' ἐνὸς ἐχθροῦ; Γιατ' ἦλθε ὁ Βασιλεὺς.

Κι' ἐτάνω στὲς πλαγιὰς ἐκεῖ ὅπου σὲ κάθε βῆμα ἰὰ τῇ γλυκεῖᾳ Πατρίδα του ξεψύχασε ὁ Φαντάρος κρᾶζοντες, «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!» γιατί σὲ κάθε μνήμα τριζοβολοῦν τὰ κόκκαλα; Γιατ' ἦλθεν ὁ Κουμπάρος.

Γιατὶ σὲ κάθε ἀκρογιαλιά, τὸ κῦμα ψιθυρίζει «Χριστὸς Ἀνέστη, Γιώρτασε!», ὅταν τὸ σπρῶχνει ὁ πάτης; Γιατὶ ὁ τοσλιάς ὁ ἀθάνατος ἀπὸ μακρὰ βιγλίζει τοὺς τροῦλους τῆς Ἁγίας Σοφίας; Γιατ' ἦλθε ὁ Στρατηλάτης.

Ἦλθε! Καὶ πᾶσι ὁ Τρανὸς γιά τ' Ἅγιο Μοναστήρι, γιατί μ' αὐτὸν ξεκίνησε ἀπὸ κρυφῆ γωνιά κάποιον καράβι φέροντας ἕνα χρυσὸ ποτήρι με καμωμένη ἀπὸ καιρὸ τὴν Ἁγία Κοινωνία.

«Στήστε γι' ἀψίδες τὲς ψυχὰς καὶ βάρια τὲς καρδιὰς σας Γιατὶ περνάει ὁ Βασιλεὺς ὁ τόσο ζηλευτὸς κ' ἄς φθάσούνε στὸν οὐρανὸ, στὸν Πλάστη, ἢ προσεγγέσῃ σας Γιατ' ἦλθεν ὁ **Κουμπάρος μας, Γιατ' ἦλθε ὁ ἐκλεκτός.**»
Κτήμα (Πάφος), 6)19 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ Φ. Ι.

Ἐκκλησιατικὸν καὶ παράδοξον καὶ ἀπίστευτον ἴσως θὰ φανῆ τὸ αἰθεθμα τοῦτο, καὶ ὅμως εἶναι γενικὸν παρὰ τοὺς λαοὺς Κιλικίας καὶ Συρίας διὰ τὴν ἀφόρητον κακοδοκίαν τῶν Γαλλικῶν ἀρχῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ὡς ἐν προτιμῆται ἡ Τουρκικὴ διοίκησις παρ' ὅλα τὰ ἀγνωστοῦμένα μειονεκτηματὰ τῆς.

Ἐνταῦθα θὰ ἦτο ἂν ἀνεχώρη καὶ ἡ Ἰταλία ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ ἀφρον τὴν Ἀνατολὴν ἐλευθέρων νὰ διευθετήσῃ αὐτῇ δι' ἐαυτῆς τὰ διαφωρα ἑδαφικά, ἐθνικά καὶ πολιτικά προβλήματα αὐτῆς.

Μέχρι τοῦδε ἡ παρουσία τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Γάλλων ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ, ἀποτελοῦσι μέγα πρόδοκον κατὰ τῆς εἰρηνεύσεως ἐν αὐτῇ καὶ παρέτεινε καὶ παρατείνει τὴν ἐμπολέμω καὶ ἐμ- ἐκρηκτικὸν κατάστασιν, ἐπὶ μολίσι τῆς ἡμετέρας πάντων Μικρασιατικῶν λαῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΗ

Οἱ μεγάλοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ τῶν πρὸς αὐτὸν, ὡς καὶ τοὺς φέβους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης μετὰ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν ἐταράχθησαν ὑπὸ τῆς ἐλοσχεροῦς ἡττῆς κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κρημνισμοῦ αὐτοῦ καθ' ἑλθὴν τὴν ἐλευθέρω Ἑλλάδα καὶ διεθλῶσαν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐγγνωμοσύνην

ναγνωρίσωμεν ἑλθὴν τὴν ἐλλοκρίνειαν καὶ τὴν ἀγαθοπιστίαν αὐτῶν ἐν τῇ σημερινῇ στάσει τῶν ἐναντι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῆς παλινορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας. Ἰπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἶδον καταλυομένην τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν ἣτις ἀπέβη μάλιστα βδελυκτὴ καὶ ἀποτρόπαιος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς ἐν αὐτῇ λαοῖς, καὶ ἠτύχησαν μετ' ἐξέλλου χάρας νὰ ἴδωσιν ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀποβιβάζομενα εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας αὐτῶν ὡς ἀγγέλους ἐλευθερίας καὶ τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἀγέρωνον νὰ καταπλῆ εἰς τοὺς λιμένας τῶν καὶ ἐγγίζουσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τὴν ὄνειρευτὴν ἀλλ' ἀνέλπιστον ἐλευθερίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, καὶ εἶχον μέγιστον ἔθικον νὰ θεωροῦν τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ἐλευθερωτὴν καὶ σωτῆρα τῶν.

Ἡ ἀκόλατος βίωσις συκοφαντία καὶ διαβολὴ τοῦ Βενιζελικοῦ τύπου, ὅτι μόνος εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὰς χώρας ταύτας, ἐδυσφήμισε πᾶν ἄλλο ἑλληνικὸν ἔξω τοῦ Βενιζελικοῦ καὶ παρέστησεν ἑλθὴν τὴν πρὸ τῆς βενιζελικῆς διαπλοῆς ἐν Ἑλλάδι ὡς φαυλοκρατίαν, αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλεῖα Κωνσταντίνου ὡς προδότην τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ ἰσθῶν (!).

Ὁ Βασιλεὺς κατηγορέθηκε ἐπιμόνης καὶ συνεχῶς ὡς φίλος καὶ σύμμαχος Βουλγάρων καὶ Τούρκων αὐτὸς ὁ κατατροπώσας τοὺς στρατοὺς ἀμφοτέρων τῶν προαιωνίων τοῦτον ἐχθρὸν τῆς φυλῆς μας καὶ ἀναστηλώσας τὸ ἑλληνικὸν γόγγρον καὶ ἀνανεώσας τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς μας.

Ἄν ἀναλογίζονταί πᾶσαν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἡγάπησε τὸν Ἑλληνισμόν ὄλον καὶ ὅλοι οἱ διαταγμοὶ τοῦ ὅπως ὀδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον πρῶτος κατὰ τῆς Τουρκίας, αἰτίαν εἶχε τὴν στοργὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμόν ἐπὶ τὴν τοιαύτην περιπτώσιν θὰ ἐσφάθη ἡ ἡθρὸν ὡς ἐσφάγησαν οἱ Ἀρμένιοι.

Ἦν ὑπαρκτὸν αὐτῶν σήμερον οἱ Ἑλληνες ἐν Κηπέσι καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἀρκεῖται μάλιστα εἰς τὴν συντηρῆσιν καὶ στοργικὴν ἐκείνην πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅσα δὲ ὑπέμειναν δεινὰ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας αἰτίαν κυρτὰν εἶχον τὴν κατάληψιν ὑπὸ τῶν Συμμάχων τῶν παρὰ τὰς Μικρασιατικὰς ἀκτὰς ἑλληνικῶν ἠθῶν καὶ τὸν ἀπελευθερωτὴν καὶ ἀσκοπον βομβαρδισμῶν τῶν Συμμαχικῶν στόλων κατὰ τῆς παραλάς ταύτης ὡς νὰ καταστήσῃσιν ὑπέρτονος τοὺς χριστιανικοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὑπεκρούς εἰς τοὺς τυράντους ἐθνεῖς καὶ ἐλαβὸν ἀφορμὴν ἐκ τούτου νὰ ἐνεργήσωσιν ἀφόρους τὰν παραβλασάων Ἑλλήνων πληθυσμῶν ἐκτοπισθῆναι καὶ νὰ μετέθωσιν κατ' αὐτῶν παντοῦς διωγμοῦς ἐνιαχοῦ δὲ καὶ σφαγᾶς ἀκόρη.

Ἄν ἀναλογίζονταί ὅτι ὁ ἐλευθέρως Ἑλληνικὸς λαὸς κατήντησε δούλος ὑπὸ τὴν βενιζελικὴν τυραννίδα, ἀπρεθέτῃ τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς συνείδησεως καὶ ὑπέμεινε διωγμοὺς, ἐξορίας, φυλακισμοὺς ἐκτοπισμοὺς, ραπισμοὺς, ραβδισμοὺς καὶ μαστιγώσεις καὶ τουφεκισμοὺς, αἱ δὲ ὄψεις καὶ ἀτιμώσεις κατὰ γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ αἱ βεβηλώσεις τῶν ἱερῶν καὶ αἱ προσβολαὶ κατὰ παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁλοῦ τοῦ ἔθνους ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἐκ τῶν Συμμάχων τῶν προσκλήθῆναι ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπλήρωσαν βαρῦτάτα καὶ δυνήματα τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ φιλοτιμίαν τοῦ ἔθνους μόνον ἐλευθέρου πράγματι δὲ δούλου καὶ ἐλωτοῦς καταστάσεως.

παρ' αὐτῶν τῶν Τούρκων, ὅτινας καὶ ἐόρτασαν καὶ ἐπανηγύρισαν τὴν ἡττάν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν θριαμβικὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Πλάνη δεινὴ παρ' Ἑλλήνων καὶ παρὰ Τούρκους ἐν Τουρκίᾳ. Τὸ ἐλευθέρων Ἑλληνικῶν Βασιλείων ἐπὶ ἕνα ἡδὴ αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ δὲν ἐξῆσε δι' ἐαυτὸ ἀλλὰ διὰ τὴν δούλην Ἑλλάδα καὶ εἰς αὐτὴν ἐθυσάσε τὴν εὐμερίαν τοῦ καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἑλθῆν. Ὅσα δὲ ὑπέμεινε δεινὰ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν περιόδον τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς ὑπὸ τῶν ἐπιβλάσεων τῶν Ἑσπερίων Δυνάμεων εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις αὐτῆς, ὅσα δημόσια χρέη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐλευθέρων πληθυσμῶν αὐτῆς ταῦτα προσήλθον ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐθνεπικῆς ἰδέας, ἣτις ἐσθμαίνε «τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς δούλης Ἑλλάδος».

Ὁδερμία κυβερνήσεως Ἑλληνικὴ ἀπεμακρόνη τῆς Μεγάλης ταύτης Ἰδέας καὶ αὐτὴ ἐγένετο πάντοτε ὁ πολιτικὸς ἀσπὴρ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς πειλαγοδρομίας τοῦ Ἑλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος βασιλεὺς Ὁθων Α' ἀπήχθη καὶ ἀπρεθέτῃ τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἀγγλοαλλοτουρκικῆς Συμμαχίας τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, διότι ἐτόλμησε νὰ διανοηθῆ καὶ πολεμήσῃ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκείνῃ κατὰ τῆς Τουρκίας πρὸς ἀπελευθερωσιν τῶν ἐμῶν ἑλληνικῶν ἀλλὰ τουρκοκρατούμενων ἐπαρτίων.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Α' ἄκων, καὶ εἰσαὶ ἐσθμαίνετο ἀπὸ πάσης ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεως ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Ἰδέας μεχρὶσθ ἔπεισε μάλιστα τῆς Ἰδέας ταύτης ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὑπὸ χεῖρὸς δολοφόνου, ἐν ἧ ἔφρορε τῆς Θεσσαλονικῆς Ἀγρυπνὸς κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν ἐπιβουλήν.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος νικητῆς καὶ στρατηλάτης γενόμενος κατὰ τῶν δύο προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας ἐξέτεινε νικηφόρος τὰ ὄρια τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος μεχρὶ τοῦ Νέστου, διακρηφῆς κατὰ τὸν φθλαβόν τοῦ τῆν 5ην Αὐγούστου 1913 εἰς «τὸ ἔργον δὲ ἐν εἰρεῖ καὶ ἐκείσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅπως παρασκευασθῆ καὶ ἀγρυπνῇ πρὸς τελειοσιν αὐτοῦ.

Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ ἐνοτερνισθεὶς βαρῦτάτα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τὰ ἐθνικὰ ὄνειρα καὶ ἰδεῶν διεβλήθη καὶ ἐσυκαρτηθῆ ὑπὸ τοῦ βενιζελισμοῦ ὡς προδότης τούτων καὶ εὐρέθησαν Ἑλληνες πιστεύσαντες εἰς τὴν σατατικὴν συκοφαντίαν.

Ἐὰν ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ὑπὸ παντοίων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κωλυμάτων ἀνυπερβλήτων, ἦτε διατεταμένη ν' ἀναβῆλῃ τὸν τελικὸν ἀγῶνα πρὸς ἀπελευθερωσιν τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἔφροσον ὁ βίος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἦτο ὀπισθεύετο ἀσφαλῆς, μετὰ τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰς σφαγὰς ὑπὸ τῆς νέας Τουρκίας καὶ τὰς ἀτιμίας καὶ τὰς ὀμότητας τῶν ὀρθῶν τοῦ Κεμάλ κατὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων, ὑπερτίαν ἔχει καθήκον ἕνα προστατεύσῃ καὶ ἐκασφαλῆσῃ αὐτοὺς διὰ παντός.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου πεποιθῆμεν ἐν σημαίνε τὴν ἐριστικὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ εἰτε διὰ εἰρηγικῶν διαπραγματεύσεων πρὸς τὴν ἐπίσημον Τουρκίαν ἐπὶ ἀπολύτῃ προστασίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, εἰτε τελικὸν πόλεμον πρὸς κατάλυσιν τῆς ὑπολειπομένης τουρκικῆς Ἐπικρατείας καὶ παλινῶσθωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄλλῃ τρίτῃ διευθέσει ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος δὲν χωρεῖ.

